

Sygn. akt II W 249/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2022 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Dominik Mąka

Protokolant: Karolina Rzeszowska-Świgut

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 lipca 2022 roku

M. P. syn J. i J. z domu R.

urodzonego (...) w N.

obwinionego o to, że:

w dniu 20.12.2021 roku w N. będąc obowiązany do zgłoszenia faktycznego adresu pobytu lub jego zmiany we właściwej jednostce organizacyjnej Policji w związku umieszczeniem jego danych w prowadzonych przez Ministerstwo Sprawiedliwości Rejestrze Sprawców Przepiępstw na Tle Seksualnym, obowiązku tego nie wykonał,

to jest o wykroczenie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym

I. obwinionego M. P. uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego wnioskiem o ukaranie;

II. na podstawie art. 119 § 2 k.p.s.w przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz M. P. kwotę 360 (trzystu sześćdziesięciu) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych z racji zastępstwa procesowego.

III. na podstawie art. 119 § 2 k.p.s.w. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 249/22

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z dnia 19 lipca 2022 roku

M. P. został obwiniony o to, że w dniu 20 grudnia 2021 roku w N. będąc obowiązany do zgłoszenia faktycznego adresu pobytu lub jego zmiany we właściwej jednostce organizacyjnej Policji w związku z umieszczeniem jego danych w prowadzonych przez Ministerstwo Sprawiedliwości Rejestrze Sprawców Przepiępstw na Tle Seksualnym, obowiązku tego nie wykonał tj. o wykroczenie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym.

Wyrokiem nakazowym z dnia 26 maja 2022 roku Sąd Rejonowy w Nowym Sączu uznał obwinionego za winnego popełnienia czynu zarzucanego wnioskiem o ukaranie i za to wykroczenie wymierzył obwinionemu karę nagany, zwalniając M. P. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Przedmiotowe orzeczenie spotkało się z dezaprobatą M. P., który za pośrednictwem ustanowionego wówczas obrońcy z wyboru adwokata T. P. złożył skuteczny sprzeciw, co skutkowało rozpoznaniem rzeczonyj sprawy na rozprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. P. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 26 października 2021 roku został uznany za winnego przestępstwa z art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. W przedmiotowym postępowaniu M. P., już od momentu pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego jako adres swojego miejsca zamieszkania, jak również adres do korespondencji wskazywał adres mieszczący się w S., który później zmienił na adres położony w miejscowości K..

Dowody:

Wyjaśnienia obwinionego M. P. k. 15, 47-48

Wyrok Sądu Rejonowego w (...)w sprawie (...) k. 165 akt związkowych

Protokół przesłuchania M. P. w charakterze podejrzanego k. 68 akt związkowych

Informacja o zmianie miejsca zamieszkania w sprawie (...) k.82 akt związkowych

M. P. jest faktycznie zameldowany w N. przy ulicy (...). Niemniej jednak obwiniony pod tym adresem od kilkadziesiąt lat nie mieszka. M. P. w inkryminowanym okresie czasu wynajmował to mieszkanie, jednakże jego najemca także przebywał wówczas za granicą. Natomiast sam obwiniony do N. przyjeżdżał okazjonalnie, a w okresie pandemii całkowicie zaniechał odwiedzin rodzinnego miasta.

Dowody:

Wyjaśnienia obwinionego M. P. k. 15, 47-48

Protokół przesłuchania M. P. w charakterze podejrzanego k. 68 akt związkowych

Z uwagi na skazanie M. P. za przestępstwo mieszczące się w katalogu zawartym w ustawie z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym był zobowiązany do zgłoszenia właściwej miejscowo jednostce policji miejsca faktycznego pobytu w jednostce organizacyjnej od doręczenia zawiadomienia w terminie 3 dni, a także informowaniu o każdorazowej zmianie tego miejsca.

Dowody:

Fakty notoryjne wynikające ze znajomości porządku prawnego, a to ustawie z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym

A nadto :

Treść korespondencji wysłanej pod adres zameldowania M. P. k. 4

W związku z tym obowiązkiem Ministerstwo Sprawiedliwości Biuro Informacyjnej Krajowego Rejestru Karnego wysłało do M. P. powiadomienie o zamieszczeniu jego danych w Rejestrze Sprawców Przestępstw na tle Seksualnym. Rzeczony zawiadomienie zawierało jednocześnie pouczenie o wyżej wskazanym obowiązku wskazania przez skazanego miejsca pobytu. M. P. nie był jednocześnie poucany o tym obowiązku w toku całego procesu karnego jak i na etapie wykonania orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)kary. Omawiana przesyłka została wysłana na adres zameldowania M. P. tj. N., ul. (...).

Dowody:

Wyjaśnienia obwinionego M. P. k. 15, 47-48

Protokoły pouczeń podejrzanego, a także protokołu rozprawy głównej przed Sądem Rejonowym w (...) k. k.66-68, k.160-164 akt związkowych

Dowody zwrotu przesyłki i jej adresu k. 4-6

Z uwagi na nieobecność obwinionego pod tym adresem, przedmiotowa korespondencja została dwukrotnie awizowana, a następnie zwrócona nadawcy. Jednocześnie z uwagi na zastosowanie do tego postępowania przepisów k.p.a. uznano, iż nastąpiło prawidłowe doręczenie tej przesyłki.

Dowody:

Dowody zwrotu przesyłki i jej adresu k. 4-6

Obwiniony nie mając wiedzy o ciężącym na nim obowiązku siłą rzeczy nie wskazał policji żądanych danych. O owym obowiązku M. P. dowiedział się dopiero będąc słuchanym w toku czynności wyjaśniających w tej sprawie. Następnie obwiniony przekazał policji wymagane ustawą dane.

Dowody:

Wyjaśnienia obwinionego M. P. k. 15, 47-48

Umieszczenie danych niezwłocznie po przesłuchaniu w toku czynności wyjaśniających k.16

M. P. ma 46 lat. Obwiniony jest osobą karaną. M. P. posiada wykształcenie wyższe. Obwiniony w chwili obecnej prowadzi działalność gospodarczą. Obwiniony nie leczył się psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowody:

Wyjaśnienia obwinionego M. P. k. 15, 47-48 w zakresie danych osobopoznawczych

Obwiniony M. P. w toku całego postępowania konsekwentnie nie przyznawał się do zarzucanego mu czynu. Obwiniony w swoich wyjaśnieniach podkreślał, że nie miał on wiedzy o ciężącym na nim obowiązku podania aktualnego miejsca zamieszkania na potrzeby przedmiotowego rejestru. Dalej obwiniony wskazał, że nie rozumie dlaczego korespondencja w tym przedmiocie była adresowana na adres w N., kiedy on tego adresu od wielu lat nie używa, poza rozliczeniami z Urzędem Skarbowym. Do tego M. P. podkreślił, że w toku postępowania karnego posługiwał się zupełnie innym adresem. Obwiniony podkreślał także, że wypełniał wszystkie ciężące na nim obowiązki w procesie karnym oraz brak pouczenia go o przedmiotowym obowiązku. Kolejno trzeba było zwrócić uwagę, że M. P. wskazał, iż gdy tylko uzyskał wiedzę o tym obowiązku niezwłocznie wskazał on miejsce swojego zamieszkania na potrzeby rejestru. To wszystko w ocenie obwinionego powinno prowadzić do jego uniewinnienia w tej sprawie. Sąd Rejonowy uznał rzeczony wyjaśnienia za wiarygodne i przydatne do rekonstrukcji stanu faktycznego w tej sprawie. Przede wszystkim należało zwrócić uwagę, że owe wyjaśnienia w całości korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym ujawnionym w toku procesu. W szczególności należy podkreślić, że faktycznie analiza akt sprawy karnej wskazuje, że nigdy nie podawał on adresu w N. jako adresu do korespondencji. Przedmiotowe akta nie zawierają także śladu pouczenia ówczesnego oskarżonego o obowiązku podawania adresu na potrzeby rejestru. Podobnie pozostałe oświadczenia wiedzy M. P. jawią się jako jasne, spójne oraz zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Równocześnie zwrócić należało uwagę, że wyjaśnienia M. P. nie były w żadnym zakresie podważone przez oskarżyciela publicznego za pomocą wnioskowanych przez niego dowodów. Stąd też Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w tej sprawie oparł się na wyjaśnieniach M. P..

Brak było także podstaw do zanegowania pozostałych dowodów przeprowadzonych w tym postępowaniu tj. korespondencji adresowanej do M. P., wraz z dowodem jej zwrotu z uwagi na niepodjęcie przez adresata. Kolejno Sąd Rejonowy dopuścił dowód z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy karnej, dotyczących adresów przedstawianych przez M. P. w tym postępowaniu. Rzeczony dokumenty są dowodami niekwestionowanymi w

zakresie ich autentyczności. Co więcej zostały one sporządzone przez osoby zaufania publicznego w stosownej do tego formie. Dlatego również te dokumenty stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w tej sprawie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wniosek oskarżenia okazał się być bezzasadny w stopniu niemal oczywistym, co implikowało konieczność uniewinnienia M. P..

W przedmiotowej sprawie nie ulega żadnej wątpliwości, iż zaniechanie M. P. odnośnie realizacji obowiązku wskazania miejsca pobytu właściwej jednostce policji, było rezultatem jego braku wiedzy o przedmiotowym obowiązku. Trzeba raz jeszcze w tym miejscu zaznaczyć, iż korespondencja, w której ministerstwo informowało go o tym obowiązku została wysłana na adres od kilkudziesięciu lat nie używanym przez obwinionego.

Co prawda zgodnie z art. 5 k.w. wykroczenie można popełnić zarówno umyślnie jak i nie umyślnie, jednakże godzi się zważyć, iż nie każde nieświadome naruszenie normy sankcjonowanej może prowadzić do wypełnienia znamion nieumyślności. Zgodnie bowiem z art. 6 § 2 k.w wykroczenie nieumyślne zachodzi, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć. Tym samym dla dopuszczenia się wykroczenia w sposób nieumyślny niezbędne jest aby sprawca mógł chociażby przewidzieć w aspekcie intelektualnym, że ciąży na nim określony obowiązek, a także że w sposób zawiniony naruszył reguły postępowania z dobrem prawnym.

Natomiast w realiach niniejszej sprawy nie sposób jest stwierdzić, że obwiniony M. P. mógł chociażby przewidywać możliwość spoczywania na nim przedmiotowego obowiązku. Jak wynika z analizy akt sprawy nie był on o tym obowiązku informowany w toku procesu karnego. Dalej przedmiotowa korespondencja informująca go o tych wymaganiach, nigdy nie wpłynęła na stan świadomości obwinionego. Co prawda została ona doręczona w trybie doręczenia wskazanego w art. 44 k.p.a. Niemniej jednak wypada zwrócić uwagę, że przepis ten ustanawia domniemanie prawne – fikcję prawną. Nie sposób jest więc wywodzić, że z uwagi na formalno prawne skuteczne doręczenie tej korespondencji, wywołała lub chociaż mogła wywołać zmianę stanu świadomości M. P., co jest przecież niezbędne dla wypełnienia znamion strony podmiotowej tego wykroczenia. Tutaj należy podkreślić, że M. P. w toku procesu karnego posługiwał się zupełnie innymi adresami, zatem nie sposób zarzucić obwinionemu zawinionego zaniechania w zakresie odbierania korespondencji, zwłaszcza, że pracownicy krajowego rejestru karnego zgodnie z wymogiem określonym w art. 139 k.p.k. również na etapie czynności chociażby pośrednio związanym z wykonaniem przedmiotowego wyroku winni posługiwać się adresem do doręczeń wskazanym w sposób jasny i bezalternatywny przez obwinionego.

Już powyższe stwierdzenie powodowało dekompletację znamion zarzucanego obwinionemu wykroczenia, co musiało skutkować uniewinnieniem M. P. od zarzucanego czynu. Równocześnie należy podkreślić, że wykroczenie musi być czynem zawinionym, a w okolicznościach niniejszej sprawy nie sposób jest twierdzić, że M. P. można postawić relewantny zarzutu braku posłuchu dla normy prawnej.

Natomiast w związku z uniewinnieniem obwinionego M. P. od stawianego mu zarzutu oraz zgłoszonym przez jego obrońcę z wyboru oświadczeniem o poniesieniu przez obwinionego kosztów reprezentacji przez radcę prawnego, Sąd Rejonowy działając na podstawie art. 119 § 2 k.p.s.w. był zobowiązany przyznać obwinionemu M. P. poniesione przez niego w toku tego procesu wydatki. Równocześnie z uwagi na fakt, iż obrońca obwinionego nie przedstawił dowodów potwierdzających wysokość poniesionych przez M. P. kosztów obrony z wyboru Sąd przedmiotowe koszty ocenił na podstawie stawek minimalnych zawartych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku o kosztach za czynności radców prawnych. Jednocześnie przyznając owo wynagrodzenie należało mieć na względzie, iż adwokat T. P. nie bronił obwinionego w toku czynności wyjaśniających. Ponadto należało spostrzec, iż niniejsza sprawa została rozstrzygnięta po przeprowadzeniu jednego terminu rozprawy głównej. W związku z powyższym Sąd Rejonowy w punkcie II uzasadnianego wyroku przyznał obwinionemu K. K. od Skarbu Państwa kwotę 360 złotych tytułem wydatków poniesionych w toku procesu.

Również rozliczając pozostałe koszty związane z tym postępowaniem należało orzeczenie w tym zakresie oprzeć na art. 119 § 2 k.p.s.w. Zgodnie z tym przepisem w przypadku wniesienia wniosku o ukaranie przez oskarżyciela publicznego gdy proces w sprawie o wykroczenie zakończyło się uniewinnieniem koszty procesu ponosi Skarb Państwa. Trywialnym było więc stwierdzenie, iż wobec wniesienia wniosku o ukaranie pomimo braku dowodów jednoznacznie obciążających M. P. to Skarb Państwa winien ponieść koszty wywołane tym postępowaniem.

W związku z wyżej przeprowadzoną argumentacją Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji uzasadnianego wyroku.